

1 KWIETNIA 2018
CENA: 1 ZŁ

PARAFIA
RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚW. MAKSYMILIANA
MARIII KOLBEGO

UL. PRYMASA STEFANA
WYSZYŃSKIEGO 178
CISIEC; 34-350
WĘGIERSKA GÓRKA
TEL. 33 864-15-21

www.parafia.cisiec.eu

parafia@cisiec.eu

**MSZE ŚWIĘTE
W PARAFII:**

**W niedziele i
święta:**
7.00; 9.00; 11.30;
17.00
10.15 - w kaplicy
na Małym Ciścu;

**W dni
powszednie :**
7.00; 18.00

**Nabożeństwo do św.
Maksymiliana** -
we wtorek przed
Mszą św. wieczorną

**Nabożeństwo do św.
Jana Pawła II** -
w czwartek przed
Mszą św. wieczorną

Godzinki o NSPJ -
w piątki przed Mszą
św. poranną

**Godzinki o Niepokalanym
Poczęciu NMP**
- w niedzielę przed
Mszą św. poranną

Różaniec - w każdą
środę przed Mszą
św. wieczorną

ŚLADAMI ŚW. MAKSYMILIANA

***Niech Zmartwychwstanie Pańskie,
które niesie odrodzenie duchowe,
napętni wszystkich pokojem i wiarą,
da siłę w pokonywaniu trudności.
Niech zsyła na Was łaski i wnosi
szczęście do Waszego życia.***

Wasi Duszpasterze

Chrystus jak Baranek Paschalny

Justyna Wołoszka, niedziela.pl

Baranki, powszechnie hodowane w starożytnej Palestynie, które jak żadne inne zwierzęta dają się same prowadzić na zabicie, były zwierzętami najczęściej składanymi w ofierze. Zgodnie z zaleceniami Prawa Starego Testamentu ofiary z baranków składano na ołtarzu dwukrotnie każdego dnia: „A oto z czego będziesz składał ofiarę, dwa roczne baranki codziennie i ustawicznie. Jednego baranka ofiarujesz rano, a drugiego baranka ofiarujesz o zmierzchu” (Wj 29,38-39). Starotestamentalne baranki ofiarne były zapowiedzią ofiary Nowego Testamentu z Baranka – Chrystusa, oddającego się w ofierze

za całą ludzkość.

Szczególnie jednak znaczenie miał baranek paschalny. Kiedy lud izraelski po czterystu trzydziestu latach niewoli egipskiej (Wj 12,40) miał udać się do Ziemi Obiecanej, przed rozpoczęciem wędrówki w każdym domu izraelskim należało przygotować ofiarę z rocznego baranka bez skazy. Zwierzę miało być zabite „o zmierzchu”, dosłownie „między dwoma wieczorami” (Wj 12,6), to znaczy pomiędzy zachodem słońca a nocą. Krwią baranka znaczone drzwi domu, w którym miał być spożywany baranek: „Weźcie gałązkę hizopu i zanurzcie ją we krwi, która jest w naczyniu, i krwią z naczynia skropcie próg i oba odrzwi. Aż do rana nie powinien nikt z was wychodzić przed drzwi swego domu. A gdy Pan będzie przechodził, aby porazić Egipcjan, a zobaczy krew na progu i na odrzwiach, to ominie Pan takie drzwi i nie pozwoli Niszczycielowi wejść do

tych domów, aby [was] zabijał” (Wj 12,22-23). W czasie wieczerzy mięso baranka (upieczonego w całości, nie łamiąc jego kości: Wj 12,46) spożywano z niekwaszonym chlebem i gorzkimi ziołami. Jeśli rodzina była za mała, by zjeść całego baranka, powinna połączyć się z sąsiadami, a wszystkie pozostałości należało spalić. W czasie, gdy Izraelici spożywali posiłek paschalny, anioł Boży przechodzący przez Egipt zabijał wszystko pierworodne z ludzi i bydła w domach, które nie były naznaczone krwią baranka. Izraelici ocalili i w następstwie tego wydarzenia mogli opuścić Egipt. Na pamiątkę tego wydarzenia obchodzono odąd corocznie święto Paschy (hebr. Pesach). Nazwa Pesach pochodzi od słowa, które oznacza „być chromym, utykać”, a także „przeskakiwać nad czymś”, „pozostawić niekniętym”. Nazwa ta przypomina o ocalającym pominięciu przez Pana domów Izraelitów, na których widział krew.

Według komentarzy rabinackich, w ówczesnym Egipcie barankowi oddawano cześć boską, a zabicie go i spożycie oznaczało pozbawienie go charakteru sakralnego. W ten sposób potwierdzano również, że jedynym Bogiem jest Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba. Podczas wieczerzy paschalnej baranek stał się symbolem całkowitej ufności Bogu, który wszystko może: ma moc wyzwolić z niewoli i doprowadzić do Ziemi Obiecanej. Krew baranka nie posiadała siły oddalającej zło, lecz oddanie się człowieka Bogu eliminowało zagrażającą mu niszcząca siłę zła.

W myśli chrześcijańskiej paschalny baranek ofiarny był zapowiedzią Baranka – Chrystusa. „Ów baranek, który na rozkaz Mojżesza został zabity, powstrzymał anioła zagłady, a Baranek Boży, który wziął na siebie grzechy świata, czyż nie uwolni od grzechów? Krew zwykłego baranka przyniosła ocalenie, czyż więc krew Jednorodzonego nie przyniesie zbawienia?” (św. Cyryl Jerozolimski, IV w.). Jak nie wolno było łamać kości zwierzęcia składanego na ofiarę paschalną, tak też w stosunku do Jezusa na krzyżu nie został spełniony rzymski zwy-

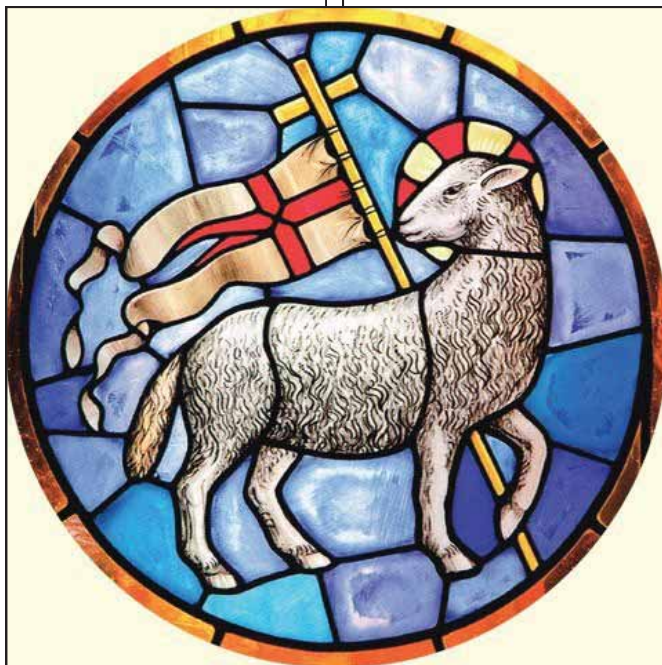
czaj łamania kości: „Przyszli więc żołnierze i polamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni. (...) Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: «Kość jego nie będzie złamana»” (J 19, 32-33.36). Chrystus, „Baranek Boży” (J 1,29) wybawił ludzkość od grzechu i śmierci przez swoją Krew wylaną na krzyżu: „Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostali wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy. On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was” (1 P 1,18-20). Baranka paschalnego spożywały rodziny żydowskie,

natomiast Chrystus w czasie Ostatniej Wieczerzy dał swoje Ciało na pokarm.

W sztuce chrześcijańskiej przez długi czas przedstawiano Chrystusa na krzyżu pod postacią baranka, którego umieszczano w miejscu przecinania się ramion. Na Synodzie Trullańskim w 692 r. takie przedstawienia zostały zabronione. Chrystusa cierpiącego należało ukazywać wprost. Mimo to papież Sergiusz I (687-701 r.) nakazał, aby w czasie Mszy św. śpiewano słowa:

„Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami”.

Porównanie Chrystusa do biblijnego baranka paschalnego znalazło swoje odbicie także w zwyczaju święcenia na Wielkanoc i spożywanie mięsa pieczonego baranka. Zwyczaj ten był powszechny w dawnych wiekach, a na Śląsku i Mazowszu znany był jeszcze w czasach nowożytnych. W późniejszym okresie pieczone baranki zastępowano figurkami wykonanymi z ciasta, masła, cukru, wosku lub gipsu. Takie figurki baranków z chorągiewką lub z krzyżem, które są elementem dekoracyjnym wielkanocnego stołu, symbolizują Chrystusa – Baranka Paschalnego.

PONIEDZIAŁEK - 2 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Stefan Kupczak w 16 r.śm.
 9⁰⁰ - + Barbara Rejman
 + Franciszka Łoboziak z m. Stanisławem
 10¹⁵ - + Antoni Szczotka
 11³⁰ - + Maria Wiejacha w 38 r.śm. Z m. Jerzym i zię-
 ciem Zygfrydem

17⁰⁰ - + Ryszard Kłusak z s. Robertem

WTOREK - 3 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Andrzej Pajestka w 41 r.śm. z ż. Franciszką
 + Stanisław Kotrys w 17 r.śm.
 16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Stanisław Gołuch
 18⁰⁰ - + Jan i Rozalia Dziedzic

ŚRODA - 4 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Aniela i Władysław Gluza
 16⁰⁰ - + Tadeusz Machała
 18⁰⁰ - W 86 r.ur. Zofii w podziękowaniu za otrzymane
 łaski z prośbą o błogosławieństwo i zdrowie

CZWARTEK - 5 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Henryk Ziętek
 18⁰⁰ - + Adam Łajczak

PIĄTEK - 6 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Feliks Motyka
 16⁰⁰ - + Maria Motyka
 18⁰⁰ - + Waleria Łajczak w r.śm. z m. Józefem

SOBOTA - 7 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Michalina Kruk
 8⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Agnieszka i Ludwik

18⁰⁰ - W int. Rycerstwa Niepokalanej
 ROCZEK: Iga Harat

NIEDZIELA - 8 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Mirosław Motyka w r.śm.
 9⁰⁰ - + Genowefa i Władysław Bogdał w r.śm.
 10¹⁵ - + Wiktoria i Stanisław Talik
 11³⁰ - + Grzegorz Duraj w 6 r.śm. ze ++ kolegami górni-
 kami.
 W int. Parafian
 17⁰⁰ - + Katarzyna Kupczak w 24 r.śm. z m. Józefem

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1.04.2018 r.

Osiem pierwszych dni okresu wielkanocnego stanowi Oktawę Wielkanocną. Obchodzi się je jako Uroczystości Pańskie. Z tego powodu w piątek nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

W Poniedziałek Wielkanocny składka przeznaczona na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie i Katolicki Uniwersytet Lubelski.

W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Spowiedź w czwartek i piątek od godz. 17.00. Chorych z Komunią św. odwiedzimy w piątek: Ks. Proboszcz - od 8.30 - góra ; Ks. Wikariusz - od 13.30 - dół.

W dniu 3. kwietnia 2018 r.(tj. wtorek) Rycerstwo Niepokalanej zaprasza wszystkich członków na spotkanie formacyjne po Mszy św. wieczornej.

Rycerstwo Niepokalanej w dniu 7. kwietnia 2018 r. zaprasza Parafian na Mszę św. wieczorną oraz Adorację Najświętszego Sakramentu z okazji pierwszej soboty miesiąca.

W przyszłą niedzielę - Niedziela Miłosierdzia

O godz. 11.30 Msza św. dla dzieci.

O godz. 15.00 nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia prowadzone przez Scholę.

PONIEDZIAŁEK - 9 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Teresa Zawada
+ Jan Rejczyk

16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Stefania Dyrłaga
18⁰⁰ - + Aniela Greń w r.śm. z m. Franciszkiem

WTOREK - 10 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Maria Pytlarz
+ Stanisław Golec

18⁰⁰ - + Marcin Balas
(ks. Prałat/DC) + Józef Michalski

ŚRODA - 11 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Anna Słowik

16⁰⁰ - + Zofia Kupczak
18⁰⁰ - + Bogumiła Mateja
(ks. Prałat/DC) + Michał Dziezic

CZWARTEK - 12 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Adam Łajczak

16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Genowefa Karpeta
18⁰⁰ - + Grzegorz Pytlarz

PIĄTEK - 13 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Zofia Misiarz

16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Maria Motyka
18⁰⁰ - + Tadeusz Kamiński
+ Antoni i Aniela Talik z pl. Brodków

SOBOTA - 14 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Stanisław Pajestka w r.śm.
8⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Józef Motyka

18⁰⁰ - + Zofia i Jan Dziezic
+ Stanisław Mateja

NIEDZIELA - 15 KWIETNIA

7⁰⁰ - + Rudolf Jarco w r.śm. z ż. Wiktorią
9⁰⁰ - + Karol Łoboziak w r.śm.

10¹⁵ - + Stanisław Gołuch

11³⁰ - + Maria Madejczyk
W int. Parafian

17⁰⁰ - + Józef Białożyt z ż. Krystyną

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

8.04.2018 r.

Dziś 2 niedziela wielkanocna czyli Miłosierdzi Bożego, która kończy czas oktawy wielkanocnej. Chrystus gromadząc nas w *pierwszy dzień tygodnia* na wspólnej modlitwie pragnie umocnić naszą wiarę i pomnożyć łaskę chrztu świętego. Staje między nami tak, jak pośród zaleknionych apostołów w *Wieczniku* i wobec zagrożeń tego świata mówi: *pokój wam*. Udziela również swojego Ducha, czyniąc nas apostołami Jego Zmartwychwstania.

W piątek (13.04) po wieczornej Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu z modlitwą w powierzonych intencjach. Serdecznie zapraszamy.

Liturgiczne obchody tygodnia:

W poniedziałek, 9 kwietnia - Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.